

Появяването на първата книга от „Материали за археологическа карта на България“ ми налага длъжността, като председател на „Комисията за старинитъ“, която ги издава, да кажа няколко думи върху цялитъ, които прѣслѣдватъ „Материалитъ“, както и върху самата карта. Напоследѣкъ нашата научна литература се обогати съ няколко периодически издания, посветени на археологията, които биха могли да се сторятъ достатѣчни за днешнитъ условия. Започването на нова редица такива издания не би могло да се оправдае, ако то не се налагаше отъ специални нужди, които не биха могли да се удовлетворятъ по другъ начинъ.

България принадлежи къмъ онѣзи страни, които сж още твърдѣ малко изслѣдвани въ археологическо отношение, въпрѣки голѣмото изобилие на паметници отъ различнитъ епохи, особно отъ класическата. Прѣзъ врѣме на турското владичество политическиятъ и социални условия сж били такива, дѣто не е могло и да се мисли за едно сериозно изучаване на страната въ каквото и да било отношение. Освѣнъ това, България, по своето географическо положение, се е падала твърдѣ далечъ отъ морския пѣтъ, който сж слѣдвали обикновено пѣтешественицитъ-археолози отъ западна Европа и който е водѣлъ прѣзъ Адриатическото и Егейско морета къмъ брѣговетъ на Гърция и Мала-Азия. Ето защо, въпрѣки необикновеното развитие на археологическиятъ изучаваня прѣзъ послѣднитъ двѣ столѣтия и въпрѣки многобройнитъ пѣтешествия, които сж били прѣдприемани за откриването на нови материали въ странитъ на класическата древностъ, България е оставала като една съвсѣмъ непозната въ археологическо отношение областъ.

Едва въ 1868 год. френската археологическа школа въ Атина бѣ наговорила своя членъ, отличния археологъ Albert Dumont, съ едно научно пѣтуване въ Тракия, главно въ днешна южна България и Одринския вилаетъ. Дюмонъ, който употребилъ цѣли 6 мѣсеца, за да посети всички по-главни центрове на тази областъ, привлече прѣвъ вниманието на ученитъ върху извънредно интереснитъ въ археологическо отношение тракийски паметници, особно върху многобройнитъ могили и оброчни релефи съ образа на тѣй наречения тракийски конникъ. При